

La biologia del "sex-appeal"

Ester Desfilis, Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva, Parc Científic de la Universitat de València

Per què ens resulten “sexy” determinats trets facials o corporals? Per què els homes se senten atrets per les joves i, en canvi, les dones s'interessen per homes més grans i ben situats? Recentment, alguns científics s'han plantejat que, per comprendre aquests i altres aspectes del comportament humà, cal començar per reconèixer que es tracta d'un problema de biologia evolutiva. Charles Darwin, en el llibre *The descent of man, and selection in relation to sex*, va ser el primer que tractà el tema de la bellesa humana des d'un punt de vista biològic. Basant-se en els comentaris de diversos missioners britànics, va intentar trobar patrons de bellesa comuns a tots els humans. Probablement a causa dels prejudicis i la falta d'objectivitat científica dels informadors, Darwin va concloure que no hi havia un estàndard general de bellesa: distintes cultures tenien distintes patrons de bellesa. Això no obstant, alguns estudis transculturals realitzats recentment han demostrat que sí que existeixen uns patrons de bellesa universals. Persones de diferents classes socials, edats, cultures i races comparteixen un mateix sentit estètic de la bellesa humana i coincideixen a l'hora de discriminar què és atractiu i què no.